

[Krag.]

har givet — saadan som en pludselig Indskydelse ofte gør det — et sagligt mindre heldigt Resultat. Jeg kan derfor heller ikke deltage i den outrerede Paaskønnelse, som den ærede Ordfører, der nys havde Ordet, helligede Forslaget.

Den højtærede Statsminister sagde ved Forslagets Fremsættelse:

„Det har ikke været muligt at forelægge Lovforslaget tidligere, da man indtil for ganske nylig maatte vente, at der maatte komme et Resultat af det Lovforslag, som forelagdes den 13. Januar.“

„Indtil for ganske nylig“ — ja, det er jo et Spørgsmaal, hvad man vil lægge i disse Ord, men i hvert Tilfælde er der jo løbet adskilligt Vand i Stranden, siden Forhandlingerne om det Steincke'ske Kriseforslag bragtes til Afslutning. Det forbavser mig, at den højtærede Statsminister virkelig har kunnet mene, at der var Sandsynlighed for et Resultat af Forhandlingerne om dette Forslag, da man jo fra Regeringspartiernes Side dog fastholdt og stedse hævdede saadanne Betingelser for Forhandling, at man med Sikkerhed kunde vide, at man derigennem hindrede et Resultat af disse Forhandlinger. Altsaa, i Virkeligheden har der været meget god Tid for den høje Regering til Behandling af denne Sag, og det maa forbavse, synes det mig, at Tiden ikke er blevet brugt paa anden Vis, naar Talen er om at yde Støtte paa saa mange forskellige Maader, som Tilfældet er i det foreliggende Lovforslag.

Men Sagen er jo den, at det kan ikke før Paaske have været det høje Ministeriums Hensigt, at et saadant Forslag skulde til Behandling her i det høje Ting. Hvis man allerede paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne om den højtærede Socialministers Kriseforslag bristede, havde til Hensigt at fremsætte et Forslag som det foreliggende — ja, saa maa jeg sige til den højtærede Minister, at saa forekommer det Arbejdstempo, som den højtærede Regering gennemtvang her paa Rigsdagen forud for Paaske, at være en Urimelighed og Regeringens Stilling til Spørgsmaalet om Rigsdagens Hjemsendelse paa dette Tidspunkt en Film. Nu ved jeg nok, at den højtærede Statsminister i Taler, han har holdt ude i Landet, har givet det Ud-

seende af, at Rigsdagen vilde hjem til Paaske, men Regeringen har forhindret det, for nu skal Landstinget tvinges til at gøre sin Pligt. Ja, det kan den højtærede Statsminister nok fortælle politiske Analfabeter og maaske blive troet, men her ved vi jo bedre. Nej, Forholdet er ganske simpelt det, at den højtærede Regering har ment, at da Rigsdagen alligevel er holdt inde efter Paaske, var det dog Umanlig værd at skaffe sig en smuk, en elegant politisk og agitatorisk Sortie af denne Samling og derigennem opnaa et værdifuldt Stof til Sommerens Møder. Den højtærede Statsminister kan virkelig efter dette Lovforslags Fremsættelse spørge ud over Landet: Er der nogen, jeg ikke har tænkt paa; er der nogen, jeg ikke har ønsket at bænke ved Gavebordet? Denne min Opfattelse af Sagens sande Sammenhæng bestyrkes i øvrigt ogsaa deraf, at den højtærede Statsminister i Landstinget den 19. Marts, altsaa for ca. 1 Maaned siden, da Venstres Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Kommunernes Udgifter til Forsorg for abnorme, vanføre m. fl. var til Behandling, udtrykkelig og Gang paa Gang udtalte, at det var der slet ikke Penge til; der var ikke Penge til at komme Kommunerne til Hjælp udover de 10 Mill. Kr., som man ønskede at give paa Finansloven. Den højtærede Statsminister udtalte dette mange Gange. Han sagde bl. a. — det findes i Landstingstidende Spalte 1230 —:

„Hvis man anvender de 10 Millioner til Fordeling til Kommunerne, er der ikke Penge til at overføre nogle hidtil kommunale Udgifter til Staten, og andre Kilder end disse 10 Millioner ser jeg ikke, naar det ærede Medlem afviser en fornuftig Ordning af Formueskatten.“ Altsaa, der var den Gang ikke mere til Kommunerne. Men nu har den højtærede Statsminister dog fundet nogle Kontanter, som aabenbart brænder ham paa Lommen, og som han som Følge deraf maa af med. Finansloven for 1930—31 viser et Overskud paa 12,9 Mill. Kr., Tillægsbevillingsloven for samme Aar et Overskud paa 6 Mill. Kr., altsaa i alt 18,9 Mill. Kr. Men samtidig var der paa § 26 en Merudgift paa ca. 20 Mill. Kr. Altsaa, man har holdt Gilde paa det nys afsluttede Finansaars Indtægter; her er ikke noget Drifts-